

глядає порядок формування та використання фондів фінансових ресурсів, що забезпечують функціонування органів місцевої влади і управління. У прикладному — формує систему навичок розрахунку та аналізу показників фінансової діяльності органів місцевої влади і управління, що дає майбутньому фахівцю можливість об'єктивно оцінювати економічні процеси, розуміти тенденції розвитку фінансових відносин і їхні особливості у сфері місцевих фінансів та фінансів господарських одиниць місцевого господарства.

У відповідності з вимогами Болонського процесу, викладачами кафедри фінансів КНЕУ була підготовлена нова робоча програма з дисципліни «Місцеві фінанси», в якій передбачено використання новітніх інтенсивних форм навчання (тематичні тренінги, міні-лекції, проблемні лекції, семінари-дискусії, робота в малих групах, презентації тощо). Це дозволило студентам надати можливість закріпити і поглибити теоретичні знання та практичні

and similar papers at core.ac.uk

provided by Institutional Repository of Vadym Hetman Ky

студентською молоддю, як засідання студентських наукових гуртків з дисципліни «Місцеві фінанси» для розгляду питань, що потребують більш глибокого опрацювання, в роботі яких постійно приймають участь, окрім студентів, як викладачі кафедри, так і практичні робітники фінансових установ, депутати різних рівнів та інші зацікавлені особи.

Але досвід викладання дисципліни «Місцеві фінанси» дозволив виявити і існуючи деякі суперечності в її викладанні. Головним з них на сьогоднішній день є перетинання у викладанні навчального матеріалу з низькою інших дисциплін, у першу чергу з дисципліною «Бюджетна система». Дійсно, розгляд багатьох важливих тем може бути розглянутий як в одному, так і в іншому курсі, але, на нашу думку, питання фінансового забезпечення надання фінансових послуг на місцях повинні в повному обсязі розглядатися саме при викладанні курсу «Місцеві фінанси». Курс «Бюджетної системи» був дуже актуальним на період становлення фінансової системи України, але на сьогодні його потрібно реформувати й перейти до викладання курсу «Державні фінанси», в якому б розглядалися питання фінансової діяльності держави, матеріального і технічного забезпечення Збройних сил, органів правопорядку тощо. Дієвість такого розподілу підтверджується й зарубіжною практикою (Росія, Білорусь та ін.), де від викладання «Бюджетної системи» відмовились ще 8 років тому й перешли до розгляду курсу «Державні й муніципальні фінанси». То ж маємо надію, що відповідні зміни відбудуться й у нас.

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ЯКОСТІ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ НА ОСНОВІ ІННОВАЦІЙ

Конкурентоспроможність національної економіки на постіндустріальному етапі розвитку людства все більше визначається динамікою людського капіталу, інновацій та інформації. Інтелект суспільства займає особливе місце серед загальноцивілізаційних форм багатства (природа, споживчі вартості, вільний час тощо). Він є визначальним чинником духовного виробництва та науково-технічного прогресу. Людський капітал, рівень освіти та накопичення знань стають головною перевагою в конкурентній боротьбі.

Соціально-економічні умови сьогодення вимагають від спеціалістів, крім професійних знань і умінь, ділових навичок розв'язання нетипових проблем, економічного складу мислення, лідерства та підприємницьких здібностей. Сформувати фахівця, який би задовольняв вказані потреби особистості, суспільства і держави, можна завдяки реалізації наукової та інноваційної діяльності студентів під час навчання. У сучасних умовах стає очевидним, що майбутнє не тільки окремої людини, а й країни в цілому буде залежати від освітнього рівня населення. Але вища школа та наука в Україні ще не стала державним пріоритетом. Пройдений Україною шлях реформації показує, що орієнтація тільки на ринкові засоби перетворень економіки без врахувань фундаментальних умов наукового забезпечення сучасного інноваційного рівня виробництва є не тільки помилковою, а й шкідливою. **Проблеми формування якості освітніх послуг на основі інновацій є нагальними.**

1. В Україні дешевизна робочої сили високої кваліфікації гальмує зростання конкурентоспроможності економіки, стимулює вплив інтелектуального капіталу. Щорічно тисячі підготовлених на сучасному рівні випускників вузів не можуть знайти роботу за спеціальністю, а тому вимушені працювати на роботі, що не відповідає їх кваліфікаційному рівню. Значні національні ресурси, що направляються суспільством на розвиток інтелектуального потенціалу України, втрачаються.

2. Низькі витрати на розвиток вітчизняної науки обумовили необґрунтоване згортання багатьох науково-дослідних програм, стихійне скорочення кількості наукових працівників.